

PROIZVODNJA V PRVIH DEVETIH MESECIJH

Gibanje skupne proizvodnje brez kmetijstva kaže v 9 mesecu letošnjega leta znaten porast tako v primerjavi z istim mesecem lanskoga leta kakor tudi v razmerju do prejšnjih letošnjih mesecov. Skupna proizvodnja brez kmetijstva je zaznamovala v septembru porast 18% v odnosu na povprečje leta 1955. To gibanje kažejo naslednje številke (mesečno povprečje 1955 je vzeto kot 100):

	1955	1956
September	108	118
povprečje za 9 mes.	97	97

Iz teh podatkov izhaja, da je dosegla še ob koncu devetega

meseca skupna proizvodnja brez kmetijstva isto raven kskor od januarja do septembra leta.

Družbeni plan za leto 1956 je določal povečanje družbenega proizvoda za 4% v primerjavi z letom 1955. Ker kmetijska proizvodnja ni v znatni meri izpolnila pričakovanih rezultatov in zaradi zmanjšanja nekaterih drugih proizvodnih področij (na primer v gradbeništvu), bo ta plan ustvarjen nekaj niže. Če pa se bo porast skupne proizvodnje brez kmetijstva nadaljeval s sedanjim povprečnim tempom, tedaj bi mogli do konca leta realizirati skupno proizvodnjo brez kmetijstva z okrog 103 do 104% v primerjavi z letom 1955.

Iz teh podatkov izhaja, da je dosegla še ob koncu devetega

GRADBENA DEJAVNOST

Značilno je gibanje gradbene dejavnosti v letošnjem letu. Kakor je znano, je po družbenem planu za letošnje leto — na temelju planiranega znižanja investicij — določeno, da bo gradbena dejavnost nižja za 16% v primerjavi z lanskim letom. To

je bilo storjeno iz znanih razlogov kot eden izmed ukrepov za ureditev tržišča. Samo gibanje gradbene dejavnosti dosegla pa kaže, da je zmanjšanje večje, kakor je bilo določeno po planu. To najboljše pokažejo naslednji podatki (mesečno povprečje 1955 smo vzeli kot 100):

Razlika v primerjavi z istim razdobjem

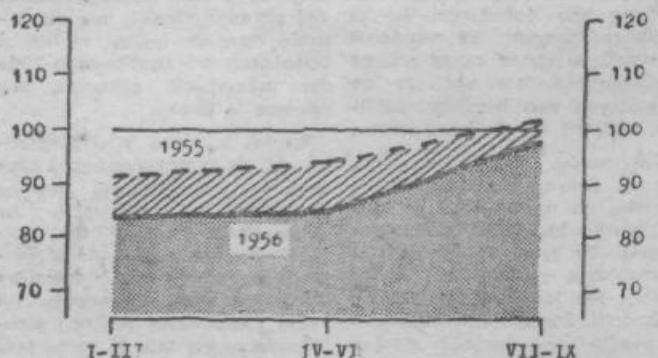
januar-september
1956 1955

Vrednost gradbenih del	72	zmanjšanje 28%
opravljene efektivne ure	72	zmanjšanje 28%

Področje gradbeništva je po vsem tem vplivalo na zmanjšanje skupne proizvodnje. Kakor smo že omenili, je bilo določeno, da bi se gradbena dejavnost gibala za okrog 16% pod lanskim nivojem, doslej pa je bilo doseženo za 28%. Pripon-

niti pa moramo, da so pri tem sodelovali tudi drugi činitelji, v prvi vrsti slabe vremenske razmere ob začetku letošnjega leta, nato zamude pri sprejemanju letošnjih družbenih planov in podobno.

POTROŠNJA

Ce pregledujemo skupno potrošnjo v prvih 9 mesecih, pride do sklepa, da je bila v skupnem znesku za 7% nižja v primerjavi z istim razdobjem lanskoga leta. Cepav podatki, ki jih jemljam za ta račun, niso popolni, vendarle zelo jasno kažejo gibanje na področju potrošnje. Naslednja tabela kaže gibanje potrošnje po osnovnih skupinah potrošnikov v letošnjem letu (povprečje 1955 je vzeto kot 100):

januar—september
1956

Blagovni Izdatki prebivalstva	105
Investicije družbenega sektorja	86
Materijalni nakup države (po vseh proračunih)	80

(Nadaljevanje na 5. stran)

Kakor izhaja iz teh podatkov, kažejo podatki o potrošnji, da se ni samo zmanjšala skupna potrošnja, temveč da so se v skupni potrošnji znaino zmanjšali potrošnji za investicije in materialni nakup države, medtem ko so se blagovni izdatki prebivalstva povečali za 5%.

Blagovni izdatki prebivalstva so v grafikonu podani po blagajniškem planu Narodne banke. Dodani so tudi zneski nakupa blaga s potrošniškimi krediti. Podatki upoštevajo tekoče cene. Ce upoštevamo porast cen na drobno v prvih 9 mesecih letošnjega leta, tedaj so blagovni izdatki prebivalstva približno isti, kakor so bili lani.

Nakup in prodaja žita po prostih cenah

Zvezni izvršni svet je spredeljal več predpisov, s katerimi se vnašajo v promet z žitom določene spremembe. Te spremembe dejansko pomenujo prehod na bolj sproščen režim prometa in cen žita, ki jih bodo ponudile pridelovalcem, da ne bi s svojim neorganiziranim nastopom izviale neupravičeno povečanje žitnih cen.

Stanje na žitnem trgu

Pridelek žita ne zadostuje, da bi z njim zadovoljili narasle potrebe prebivalstva, krmiljenja živiline in industrijske predelitev. Zato uvažamo znatne kolичine pšenice. Potrebe po koruzi, ječmeni in ovsu pa krijejo večinoma iz domače proizvodnje, ki ni zadostna, da bi zadovoljila vse povpraševanje. Da bi zagotovili preskrbo prebivalstva po dostopnih cenah, smo v pogojih zaostale proizvodnje in omejenih blagovnih skladov obdržali pri nakupu in prodaji žita režim čvrstih, določenih cen. Tako so v razliko od drugih kmetijskih pridelkov promet in cena žita pod precej močnim administrativnim nadzorstvom.

Dosedanji režim prometa z žitom pa je imel določene negativne posledice na tržišču z vsemi pridelki. Prišlo je do znaten razlik med temi določenimi cenami — po katerih so zadruge in odkupna podjetja lahko kupovala žito — in cenami, ki so se oblikovale na prostem trgu. V nežitorodnih krajih so te razlike še večje kakor v žitorodnih. Zato je šla prodaja žita iz domače proizvodnje večinoma mimo socialistične trgovinske mreže.

Odkup žita po zadrgah in odkupnih podjetjih se je dejansko skrčil na pobiranje meric in na kontrahiranje sorazmerno majhnih količin. Letos smo na primer računalni, da bo odkupljeno okrog 200.000 ton pšenice, kar znaša le okrog 10% pridelka. Od tega odpade samo na merice okrog 120.000 ton, drugo pa so kontrahirane količine. Koruze smo letos kontrahirali okrog 70.000 ton. Zaradi zaostajanja dosedanjih določenih cen za tržnimi cenami so bili pogoji za odkup pšenice in koruze zelo neugodni. To velja tudi za oves in ječmen.

Tako je razlika med določenimi odkupnimi in tržnimi cenami priveda do tega, da se proda največji del žita na kmetijskih tržih. To zelo izkorisčajo razni prekupce, ki so našli v trgovini z žitom donesen poklic. Za tako njihovo špekulantiko dejavnost se ugodni pogoji: povpraševanje po žitu je precej močno, razlike v cenah med žitorodnimi in nežitorodnimi krajji pa so velike itd. Tako spravljajo na račun skupnosti visoke zaslužke.

To je eden izmed aktualnih problemov v prometu z žitom. Drugi je v tem, da so zelo otežkočeni pogoji za preskrbo industrijskih in drugih gospodarskih podjetij s korugo in ječmenom, ker je bil zaradi razlike med dosedanjem določeno odkupno in tržno ceno odkup teh pridelkov minimalen.

Ukrepi za ureditev prometa

Z novimi predpisi je določeno da lahko kmetijske zadruge in

pooblaščena trgovinska podjetja odkupujejo vse vrste žita po cenah, ki ustrezajo pogoju na trgu. Te gospodarske organizacije se bodo medsebojno dogovarjale o cenah, ki jih bodo ponudile pridelovalcem, da ne bi s svojim neorganiziranim nastopom izviale neupravičeno povečanje žitnih cen.

Tako odkupljeno pšenico in rž lahko kmetijske zadruge prodajo po prostu formiranih cenah drugim zadrgam ali podjetjem. Doslej so lahko zadruge prodale odkupljene količine pšenice in rži samo pooblaščenim podjetjem, ki so se ukvarjala s prometom z žitom, to pomeni, da so poslovale kot komisionarji teh podjetij. V prihodnje bo mogoče, da bodo zadruge poslovale v prometu s pšenico in ržjo popolnoma samostojno (na svoj račun), medtem ko so to pravico imela doslej samo pri prometu s koruzo, ječmenom in ovsom (pravica svobodne prodaje odkupljene količine po svobodno formiranih cenah). To izenačevanje pšenice in rži z drugim žitom predstavlja prav tako korušen ukrep na poti ureditve tržišča.

Tako odkupljene količine pšenice in rži — katerih prodajna cena se bo prosto formirala in bo vsekakor višja, kakor so prodajne cene uvožene pšenice, milinske merice in dosednjega kontrahiranja — ne bodo imeli nobenega vpliva na ceno kruha in mokre, s katerim se po socialistični mreži oskrbuje mestna in drugo neproizvajalno prebivalstvo. Za preskrbo mestnega in drugega neproizvajalnega prebivalstva so zagotovljene zadostne količine pšenice, ki jo bodo prodajali po dosedanjih cenah. Količine pšenice in rž pa, ki bodo odkupljene po dogovorjenih tržnih cneh, bodo prodajane samo v zrnu in bodo odhajale večinoma v nežitorodne kraje namesto tistih količin, ki so jih doslej tam prodajali.

Tako odkupljene količine pšenice in rž — katerih prodajna cena se bo prosto formirala in bo vsekakor višja, kakor so prodajne cene uvožene pšenice, milinske merice in dosednjega kontrahiranja — ne bodo imeli nobenega vpliva na ceno kruha in mokre, s katerim se po socialistični mreži oskrbuje mestna in drugo neproizvajalno prebivalstvo. Za preskrbo mestnega in drugega neproizvajalnega prebivalstva so zagotovljene zadostne količine pšenice, ki jo bodo prodajali po dosedanjih cenah. Količine pšenice in rž pa, ki bodo odkupljene po dogovorjenih tržnih cneh, bodo prodajane samo v zrnu in bodo odhajale večinoma v nežitorodne kraje namesto tistih količin, ki so jih doslej tam prodajali.

Takole so bili predpisi, ki niso dovolj prilagojeli položaju na trgu. V takih pogojih kontrahiranje ni bilo uspešno. Z novimi predpisi je določeno, da se kontrahira po cenah, ki ustrezajo pogoju tržišča v trenutku, ko se sklepajo pogodbe o dobavljaju žita s pridelovalci. Ce bodo na tržišču cene žita v času dobave kontrahiranih količin višje od kontrahiranih cen, bodo zadruge in odkupna podjetja plačale pridelovalcem kontrahirane količine po teh višjih cenah. Ce pa bodo pooblaščene gospodarske organizacije v času dobave odkupovale žito po cenah, ki bodo nižje od kontrahiranih, bodo v tem primeru pridelovalcem, ki bodo kontrahirali, izplačale polno kontrahirano ceno. Tako bodo pridelovalci bolj zainteresirani za kontrahiranje z zadrgami in pooblaščenimi trgovinskimi podjetji kakor doslej. To je zelo pomembno, ker predstavlja kontrahiranje zelo koristno metodo za napreddek same proizvodnje žita.

Z novimi predpisi so prav tako ustvarjene večje možnosti kakor doslej, da se uporabijo razne oblike povezovanja med zadrgami in pridelovalcem s pogodbami o kontrahirjanju — z določanjem raznih pogojev, ki najbolj ustrezajo takemu kakor drugemu. Podjetja žito bodo mogla nuditi večjo pomoč zadrgam pri pospeševanju pridelovanja žita in ureditvi prometa.

Novi predpisi predstavljajo pomemben korak naprej pri ureditvi prometa z žitom. Na prvenem mestu težijo ti ukrepi za tem, da se promet z žitom usmeri po socialistični mreži, predvsem po kmetijskih zadrgah, in da se zmanjša tako imenovani malo tržni promet, ki se je čedalje bolj širil. To bo ugodno vplivalo na pridelovanje žita, ker bodo lahko tako zadruge kakor trgovinska podjetja več prispevale za napreddek pridelovanja. Z neposrednim povezovanjem s pridelovalcem s pomočjo prometa in kontrahiranja bodo zadruge sposobne, da bodo z raznimi oblikami pomoči pridelovalcem bolj učinkovito in neposredno vplivale na povečanje donosa žita, ki občutno zaostaja za našimi sedanjimi možnostmi.

Novi ukrepi bodo prav tako izboljšali pogoje preskrbe industrijskih in drugih gospodarskih podjetij z žitom (koruš, ječmen in ovsom).

D. V.